

богът-тъ си, и азъ ще призовж името на Господа: и онзи Богъ, "който отговори чрѣзъ огнь, той нека е Богъ. И отговорихъ всичкы-тъ людие та рекохах: Добро е това слово,

25 И рече Илія на Бааловы-тъ проропци: Изберѣте си единий-тъ юнецъ, та го пригответвѣте ви първо; защото сте много: и призовѣте името на богът-тъ си, огнь обаче да не турите. И зѣхъ юнецъ-тъ който имъ ся даде, та го пригответвихъ, и призовавахъ името на Баала отъ утринн-тъ дори до пладне, и выкахах: Послушай насть, Баале; но "нѣмаше гласть, и нѣмаше слушаніе: и скакахъ около олтаръ-тъ, който бѣхъ съзидали. А около пладне Илія имъ ся присмиваше, и казуваше: Выкайте съ голѣмъ гласть; защото богъ е: или ся разговаря, или има нѣщо работъ, или е на пажъ, или може бы да спи, и ще ся събуди. И выкахъ съ голѣмъ гласть и "рѣжехъ ся споредъ обычай-тъ си съ ножове и съ копія, додѣ ся излѣ кръвь на тѣхъ. И като прѣминъ пладне, "и тѣ пророчествовахъ дори до часъ-тъ на приношението, не бѣ гласть, и "не бѣ слушаніе, и не бѣ внимание.

30 Тогазъ рече Илія на всичкы-тъ людие: Приближѣте при мене, И всичкы-тъ людие приближихъ при него. И "поправи олтаръ-тъ Господень, който бѣше съборенъ. И зѣ Илія дванадесетъ каменіе споредъ числото-то на племена-та на сыновете на Іакова, къмъ когото быде слово Господне, и рече: "Израиль ще бѫде името ти: И съзида съ каменіе-тъ олтаръ "въ името Господне: и направи браздъ около олтаръ-тъ която вмѣщаваше двѣ саты сѣме. И "нареди дървата, и настѣче юнецъ-тъ на кхсове, та го тури на дървата. И рече: Напълните съ водѣ четыри водоносы, та "излѣйте на всесъжженіе-то и на дървата. И рече: Повторѣте: и повторихъ. И рече: Потретѣте: и потретихъ. И обикаляше вода-та около олтаръ-тъ: опе и "браздата ся напълни съ водѣ. И въ часъ-тъ на приношението приближи Илія пророкъ-тъ, и рече: Господи, "Боже Авраамовъ, и Исааковъ и Израилевъ, "нека бѫде извѣстно днесъ, че Ты си Богъ въ Израиле, и азъ рабъ твой, и "че споредъ твоето слово направихъ всичкы тѣзи дѣла: Послушай мя Господи, послушай мя, за да познаѣтъ тѣзи людие че ты, Господи, си Богъ, и ты си обѣрнълъ сърдца-та имъ назадъ. Тогазъ "падни огнь отъ Господа, та пойде

^и Ст. 38. 1 Лѣт. 21; 26.
^о Псал. 115; 5. Іер. 10; 5.
1 Кор. 8; 4. 12; 2.
^п Лев. 19; 28. Втор. 14; 1.
р 1 Кор. 11; 4, 5.
^с Ст. 26.
^т Гл. 19; 10.
^у Быт. 32; 28. 35; 10. 4 Цар.

17; 34.
^ф Кол. 3; 17.
^х Лев. 1; 6, 7, 8.
^и Виж. Смд. 6; 20.
^ч Ст. 32, 38.
^ш Иех. 3; 6.
^щ Гл. 8; 43. 4 Цар. 19; 19.
Пред. 83; 18.

всесъжженіе-то, и дървата, и каменіе-тъ и пърстъ-тъ, и облиза водѣ-тъ която бѣ въ браздъ-тъ.

39 И когато видѣхъ това всичкы-тъ людие, падижахъ на лице, и рекохъ: "Іеова, 40 той е Богъ: Іеова, той е Богъ. И рече имъ Илія: "Хванѣте Бааловы-тъ проропци: никой отъ тѣхъ да не избѣгне. И хванажъ гы: и низведе гы Илія при по-токъ-тъ Кисонъ, и "искла гы тамъ.

41 И рече Илія на Ахаава: Възлѣзъ, яждъ и пїй, защото идѣ гласъ на много дѣждъ.

42 И възлѣзе Ахаавъ да яде и да пие: а Илія възлѣзе на върхъ Кармиль, и "наведе ся на земѣ-тъ та тури лице-то си ме-жду колѣнѣ-тъ си: И рече на служ-тъ си: Възлѣзъ сега, погледни къмъ морето. И възлѣзе, та погледи, и рече: Нѣма нищо. А той рече: Иди пакъ, до седмъ пажти. И седмъ-тъ пажъ рече: Ето ма-лькъ облакъ, колкото человѣческа длани, възлѣзва отъ море-то. И рече Възлѣзъ, какви Ахааву: Впрегни колесница-тъ си

45 та слѣзъ, за да тя не хване дѣждъ-тъ. И между това небе-то ся помрачи отъ облацъ и вѣтръ, и стана голѣмъ дѣждъ. И каки си Ахаавъ на колесница-тъ си та отиде въ Іезраель. И рѣка Господня биде върху Илія: "и стегни чреѣ-слата си, та тиличе прѣдъ Ахаава дори до входъ-тъ на Іезраель.

ГЛАВА 19.

1 И възвѣсти Ахаавъ на Іезавель всичко що направи Илія, и какъ "изби съ мечъ

2 всичкы-тъ проропци. И проводи Іезавель вѣстителъ на Илія, и рече: "Така да направяте богове-тъ, и така да притурятъ, ако утѣлъ около тойзи часъ не направи живо-тъ-ти както животъ-тъ на едно-

3 го отъ тѣхъ. И *като видѣ това Илія, стана, и отиде заради животъ-тъ си, и дойде въ Вирсавее Гудинъ, и оставилъ тамъ служ-тъ си.

4 А той отиде въ пустынѣ-тъ единъ денъ пажъ, и отиде та сѣдна подъ едно смерчие: и "пожела въ себе си да умре, и рече: Стига: сега, Господи, земи душаж-тъ ми, защото не съмъ по добъръ отъ от-5 ци-тъ си. И лѣгъ та заспа подъ едно смерчие, и ето, ангелъ ся допрѣ до него,

6 и рече му: Стани, яждъ. И погледи, и ето, при главѣ-тъ му потрѣбникъ печень въ жаравѣ-тъ, и кърчагъ съ водѣ. И яде 7 и пи, и пакъ лѣгнъ. И върхъ ся ангелъ Господень пакъ, та ся допрѣ до него, и

^и Чис. 16; 28.
^и Лев. 9; 24. Смд. 6; 21.
1 Лѣт. 21; 26. 2 Лѣт. 7; 1.
^и Ст. 24.
^и 4 Цар. 10; 25.
^и Втор. 13; 5, 18; 20.
^и Іак. 5; 17, 18.

^ж 4 Цар. 4; 29, 9; 1.
—
^и Гл. 18; 40.
^и Руе. 1; 17. Гл. 20; 10.
4 Цар. 6; 31.
^и Или убоя ся и
^и Чис. 11; 15. Іон. 4; 3, 8.